

SZ. MOLNÁR FERENC

Egy mérkőzés oldalvonalára

Rendszerváltás volt, van vagy lesz. Az FTC másodosztályban, Máltán hülyét csináltunk magunkból. A magyar futball mostanában igencsak ki-vívta Fortuna bosszúját. Egyebet sem hallunk, mint „újabb csúfos vereség XY-tól”. A sajtótól és kommentároktól vezéreltetve azt a hamis infúziót csöpögtetik vénáinkba, hogy nemzeti bajnokságunk és tizenegyünk teljesítménye miatt vessük meg labdarúgóinkat. Pedig a hozzáállásunkkal van a fő baj. Kritikus, pesszimista szemléletmódunkat ideje a kispadra küldeni, helyette biztos góllal kecsegtető alternatívákat keressünk. Nem baj, ha átadásaink olykor neccesek, csak vevők legyenek rá az emberek, mert „kis pénz – kis foci” stb. Piacgazdaság van, bírónk a steksz és a szex, bár az utóbbiról most nincs szó. Szóval: tegyük félre a (sport)-emberséget és számoljunk. Adva van egy futballbajnokság, amit a béka feneké alatt jegyeznek; benne focistáknak csak nagy jóakarattal nevezhető, bicebócán tébláboló fiatalemberekkel, akik inkább jól berúgnak, mint rúgnak. Hogy lesz ebből meccs? Figyeljünk a sportriporterre:

I. félidő. „Jó estét, jó sörfogyasztást a mai meccsre! Kedves nézőink, mai kínálatunk az Újpest–FC Fehérvár összecsapás, ahol eldől, ki lesz a harmatgyenge magyar bajnokság győztese. Köszönöm méltán neves szakkomentátorunkat is, de ő az utolsó percben elment valahová az előttünk ülő szőke hölgygel...”

Visszatérve a mérkőzésre, elmondhatjuk, hogy mindkét csapatnak nagy lehetőség ez a mai találkozó. Ha az Újpest nyer, akkor biztosan bajnok, ha viszont kikap, akkor második, de f...szt sem ér vele; a Fehérvár győzelem esetén marad a dobogón, ha veszít, akkor leesik onnan, és úgy összetöri magát, hogy a következő évben sem fog magához térni. A mérkőzés játékezője... inkább nem mondom, hiszen róla és édesanyjáról még fogunk hallani a meccs közben. Az a fő, hogy látok nála egy sípot. És igen, most jól megfújja azt, mint részeg ember az alkoholszondát – kezdődhet a dőgunalom.

A találkozót egyébként az Újpest csapata kezdhette, mivel csapatkapitányuk, Tóth megnyerte a meccs előtt tartott „ki köp messzebbre a pályán lévőek közül” című rangos megmérettetést. De alighogy ezt kimondom, jó szokásukhoz híven a lilák máris eladják a labdát, amit most az előrehúzódo köcsög Kúttor szerez meg, akit egyébként csak azért utálok, mert amikor Debrecenben játszott, az utolsó percben gólt fejtelt a Fradinak. De nem akarom a kedves nézőket ezzel zargatni, inkább mondom tovább. Szóval a laszti megint az Újpestenél, de nem, most a Székesfehérvárnál, most meg kipattan Sitkuról az oldalvonalon kívülre. Következhetnek hát a lila majmok, egész pontosan Vlaszák kapus kirúgása. Mondom én, de a játékező szögletet ítélt a Vidi javára. Ennek ellenére azt mondom, ne panaszkodjunk rá, mert a szellemi fogyatékosokat mégsem illik kigúnyolni.

A szögletet a legnagyobb magyar, Alumóna próbálta elvégezni, de ahogyan a nyelv tanulása, hát az előbbi dolog sem jött neki össze. Most jöhet az imént megelőlegezett újpesti kirúgás. Szabadjon megjegyeznem: a fehérvári klub helyében inkább Alumónát kéne kirúgni.

Mindegy, a mérkőzés csordogál, mint a trágyalé, én meg a második sörrel öblítgetem a torkomat, nehogy kiszáradjon. Már vagy harminc perce tart ez a katasztrófa, de úgy látszik, egyik csapatnak sem sietős.

De most Csizmadiától egy indítás Sitku felé, Sitku pedig kurva gyors, és – csodák csodája! – még le is tudja venni a labdát; most ütemet vált, egy csel, két csel a tizenhatoson belül, de ez mit sem ér, hiszen csúnyán fejen vágják őt az újpesti védők, nyilván csak azért, hogy meg ne sántuljon – hiszen ők csak a legjobbat akarják.

A bíró meg mutatja, hogy mehet tovább, mert nem történt semmi. Helyes észrevétel, már ha a csapatok eddigi teljesítményét akarjuk értékelni. A fehérvári szurkolók persze másképp gondolják a történeteket, ritmusosan zengik a *Kurva anyád!...* című tömör véleményezést. Szerencsére a játékvezető süket, hülye és vak, ezért nem veszi zokon. A három jelző megtévesztheti a kedves nézőket, de ne ijedjenek meg, mert csak a süketségre és a vakságra kell szert tenni, a hülyeség jön magától.

Most szólnak a kollégák, hogy két perce vége az első félidőnek. Hát, ha így van, akkor nem pófázok potyán és elmegyek, hogy kiderítsem: megérkezett-e már a szilvapálinka a büfébe...”

II. félidő. „Pálinkás jó estét kívánok ismét innen, a Megyeri úti stadionból. Akik csak most kapcsolódtak be az ivászatba, akarom mondani a meccsnézésbe, azok kedvéért elmondom, egy félidőnyi gólgazdag játék után a mérkőzés állása: 0–0.

Kezdődjék hát a mindent eldöntő második felvonás! A középkezdést Latteinstein végezhetette el, most tehát a Fehérváré a megtiszteltetés, hogy először adja el a labdát. De mivel helyzetet még lopva sem találni, nézzük az SMS-eket: „*Üdvözlök mindenkit! Én szeretem a magyar focit és Ady ostorozó bazafias költészetét. Csak azt szeretném megkérdezni, van-e a kettő között valami összefüggés. Előre is köszönöm!*” Hogyne volna! Talán emlékeznek, hogy Ady verseiben a magyarokkal kapcsolatban két olyan említést is tesz, ami a futballunkra is igaz. Az első: aki egyszer rúg a magyarba, szinte kedvet kap ahhoz, hogy megismételje azt. A második – és talán a legfontosabb – vertnek születünk, nem verőnek.

Most azonban térjünk vissza a pályára, azaz a meccsre. Rajczi felé száll a labda, ő pedig a védőt lekönnyökölve szert is tenne rá, ha a játékvezető sípja meg nem szólal. Vajon észrevette, hogy a védőnek vérzik a feje? Biztos nem.

Piros, igen, piros Rajczinak! De kérdem: hogy vette észre, ha vak?

Kollegáim most is kisegítenek, hiszen egy SMS-író megoldotta a talányt: „*Biztosan megérezte a vérszagot.*” Ez aztán a lángelme, erre inni kell!

Tíz emberrel tehát az Újpest, ennek ellenére úgy látszik, nem adják fel, most ők rohamoznak; egy lövés, Tisza, gól. Hölgyeim és uraim, vezetnek a lilák! De jön még kutyára kamion... Olvassunk további SMS-eket: „*En tudtam, hogy az MTK tíz emberrel is király, mert Illés Béla a legnagyobb király!*” Nó komment, nézzünk egy másikat: „*Jó a meccs. Kár, hogy Zidane-t kiállították, de sebjaj, vezet a Reál.*” Kedves nézők, az SMS-eket olvasva engedjenek meg egy megjegyzést: kés, villa, olló és mobiltelefon nem hülyegyerekek kezébe való. Tudom, hogy ez nem nagyon rímel, de a Múzsám ma este egy másik fűzfapoétát boldogít.

Negyedóra van hátra az élvezetes mérkőzésből, s most ismét a kollé-gák figyelmeztetnek, hogy ha nem is akarom végighallgatni, amit mon-danak, legalább nézzek fel az eredményjelzőre. Miért, mi van ott? – kérdem én. Csak egy egyes, mellette egy kettes, de ez nem érdekes, úgys kettőt látok. Józsi bácsi mellettem ivó vezérszurkoló azonban azt mond-ja, az tényleg kettes. Tényleg, kedves nézőink! Megkésve bár, de törve nem, jelentem: jelen állás szerint Újpest–FC Fehérvár 1–2, legalábbis ezt jelzi a kivetítő; és ha jelzi, akkor biztosan igaz, mert írva vagyon...

Közeledik a találkozó vége. Rohamoznak a fehérváriak, és magyar focis-táktól szokatlan módon pontos passzokkal jönnek egyre előrébb. Úgy látszik, a mérkőzés végéhez közeledve csak az nem megy át a lilák védelmén, aki nem akar. Egy átadás, Horváth Feri kapja, köszöni szépen, és, és, és – berúgja, ezzel 3–1, s minden eldőlt. Vagy mégse? Ugyanis: ha a kiesőjelölt Pápát hazai pályán fogadó Debrecen elbénázza a mai estét, akkor vereség ide vagy oda, az Újpest a bajnok.

Ebben a pillanatban a bekapott három gól tiszteletére Újpesten megszólal a hármas sípszó! Vége a küszködésnek. Vajon áll-e még a Debrecen? A hangosbemondó most értesíti a vérszomjas lila-fehér szurkolókat: Debrecen – Pápa 4–1. Az eredmény hadüzenet. Csatára fel!

Kedves nézőink, labdarúgó magyar bajnoki mérkőzést közvetítettünk a Megyeri útról, ahol az Újpest 3–1 arányú vereséget szenvedett el az FC Fehérvár együttesétől, s ezzel bajnok lett a Debrecen. Objektívan elemezve az utolsó fordulót, a Fehérvár annak köszönheti három gólját, hogy három a magyar igazság. Ha pedig arra keresünk választ, hogy miért kapott ki, illetve lett az Újpest második a bajnokságban, roppant egyszerű a válasz: azért, mert a Debrecen lett az első. Mielőtt végleg elköszönnék önöktől, gyors helyzet-jelentés az újpesti szurkolók kontra budapesti rendőrök összecsapásról: itt a jelen állás szerint két betört fejfel az újpestiek vezetnek.

A debrecenieknek jó ünneplést, a liláknak pedig sikeres kavics-hányást kívánok, a viszontivásra! Stúdió...”